Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Herrens frykt er kundskaps begyndelse. Visdom og tukt foraktes av daarer. (Ordsp. 1 : 7).

NR. 3 | 1. FEBRUAR 1925 | 4 AARG.

PROFETEN JOSEPH SMITH OM PRESTEDØMMET.

En forklaring git av profeten den 2. juli 1839. (Optegnet i kirkens historie 3. bind, side 385—392).

Prestedømmet var først git til Adam. Han erholdt det første præsidentskap og holder nøklerne dertil fra generation til generation. Han mottok dem i skabelsens morgen, førend denne jord var dannet, som vi læser i 1. Moseb. 1 : 26—28. Han erholdt makt over hver levende skabning. Han er Mikael eller erkeengelen som er omtalt i skriften. Saa har vi Noah, som er Gabriel; han staar i myndighet næst efter Adam; han var kaldt av Gud dertil og var alt levendes fader i hans dage, og ham var given makten. Disse mænd holdt nøklerne først paa jorden, saa i himmelen.

Prestedømmet er et evig princip og eksisterte hos Gud fra evighet, foruten dages begyndelse eller aars ende. Nøklerne maa sendes fra himmelen, naarsomhelst evangeliet blir sendt. Naar de er aabenbaret fra himmelen, er det ved Adams myndighet.

Daniel omtaler i sit 7. kapitel «Den Gamle av Dage», han mener den ældste mand, vor fader Adam, Mikael; han vil kalde sine barn sammen og holde raad med dem, for at berede dem for menneskenes Søns komme. Han, Adam, er den menneskelige slekts fader og præsiderer over alle menneskers aander, og alle der har indehat nøklerne, maa

fremstaa for ham i dette herlige raad. Dette kan muligens finde sted førend nogen av os forlater denne handlingens skueplass. Menneskenes Søn staar for ham, og der vil bli ham git herlighet og makt. Adam overleverer sin regjering til Kristus, den som var overgit ham ved at holde universets nøkler, men forblir i sin stilling som menneskeslektens overhode.

Menneskets aand er ikke skabt; den eksisterte fra evighet og vil bli til evighet. Alt som er skabt kan ikke forbli evig; jord, vand osv. hadde deres eksistens fra evighet som elementer. Vor Frelser taler om barn og sier: «Deres engle er altid for min Fader». Faderen kaldte alle aander frem for sig ved menneskets skabelse og organiserte dem. Han, Adam, er hodet, og det blev ham sagt at han skulle formere sig. Nøklerne blev først git til ham, og fra ham til andre. Han maa gjøre regnskap for sin regjering, og de til ham.

Prestedømmet er evig. Frelseren, Moses og Elias gav nøklerne til Peter, Jakob og Johannes paa bjerget, da de var forklaret for dem. Prestedømmet er evig — uten dages begyndelse eller aars ende, foruten fader og moder. Hvis der er nogen forandring i ordinanserne, er der ingen forandring i prestedømmet. Hvorsomhelst evangeliets ordinanser forrettes, der er prestedømmet.

Hvorledes har vi faat prestedømmet i de siste dager? Det kom ned i vanlig rækkefølge. Det blev git til Peter, Jakob og Johannes, og de gav det til andre, Kristus er den store høiprest, Adam dernæst. — Dette er i overensstemmelse med Herrens ord i en aabenbaring git i mars 1832, hvor Herren, idet han taler til de hellige, sa det var hans ønske:

«At I kunne naa den krone der er eder beredt, og komme til at herske over mange riker, sier Gud, Herren, den Hellige i Zion, der har lagt grundvolden til Adam-ondi-Ahman, der har beskikket Mikael, eders fyrste og stadfæstet hans føtter, og sat ham i det høie, og git ham saliggjørelsens nøkler under den Helliges raad og veiledning, han som er uten dages begyndelse og livs ende».

Det er almindelig antat, at Brigham Young er forfatteren

av den lærdom som sætter Adam som det patriarkalske overhode for den menneskelige slekt, og tilskriver ham værdigheten til fremtidig præsidentskap over denne jord og dens indvaanere, naar forløsningens verk er fuldendt. De som læser profetens forklaring over prestedømmet i nærværende artikkel, vil faa en riktig forstaaelse angaaende dette emne, ti det er tydelige ord Herren taler gjennem profeten Joseph Smith, der fremkom med denne lærdom. Præsident Brigham Youngs uttalelser er kun en gjentagelse av den lærdom som profeten her har fremsat.

Paulus taler om, at kirken skulle komme til englenes mange tusinder — til Gud, alles dommer — og til de fuldkomne retfærdiges aander — og til Jesus, den nye pakts midler (Hebr. 12 : 23—24).

Jeg saa Adam i Adam-ondi-Ahman-dalen; han kaldte sine barn sammen og velsignet dem og gav dem en patriarkalsk velsignelse. Og herren viste sig for dem og Adam velsignet dem alle og fortalte hvad der skulle møte dem indtil den siste slekt. (Paktens Bok 107 : 53).

Dette er hvorfor han velsignet sit avkom; han ønsket at bringe dem til Guds nærværelse. De saa hen til en stad, «hvis bygmester og forarbeider er Gud», (Hebr. 11 : 10). Moses søkte at bringe Israels barn til Guds nærhet gjennem prestedømmets myndighet, men han kunne ikke. I verdens første tidsaldre prøvet de at oprette de samme ting, og der var Elias'er opreist der prøvet at gjengi den selvsamme herlighet, men de erholdt den ikke; men de profeterte om en dag da denne herlighet skulle aabenbares. — Paulus talte om tidernes fyldes husholdning, da alt skulle samles til et hode, og de mænd, til hvem disse nøkler er git, maa være der, ti de kan ikke fuldkommes uten os. Disse mænd er i himmelen, men deres barn er paa jorden. Deres hjerter længes efter os. Gud sender mænd herned av den grund.

«Menneskenes Søn skal utsende sine engle og de skulle sanke av hans rike alle forargelser og dem som gjør uret». (Matt. 13 : 41).

Himmerikes rike lignes med et sennepskorn. Sennepskornet er meget litet, men det frembringer et stort træ og

fuglerne bygger sine reder i dets grener. Fuglerne er englene. Disse engle kommer ned forenet til at samle sine barn, og de samler dem. Vi kan ikke fuldkommes uten dem, og de kan ikke fuldkommes uten os. Naar disse ting er gjort vil menneskenes Søn komme ned, og «Den Gamle av Dage» vil være her; vi vil komme til at møtes med en utallighet av engle, samtale med dem og motta undervisning fra dem.

Paulus omtalte Mose handlinger, at Israels barn blev døpte (1. Kor. 10 : 1—4). Han visste dette, og at alle ordinanser og velsignelser var i kirken. Paulus hadde disse ting, og vi vil kanhænde ha «himmelens fugle» til at ta opphold i vore grene.

«Dragen» gjorde oprør mot de hellige og overvandt dem, indtil «Den Gamle av Dage» kom. Retten til at dømme blev git de hellige fra den Allerhøieste av «Den Gamle av Dage»; tiden kom da de hellige eiet riket. Dette gjør os ikke bare prester her, men i evigheten.

Frelse kan ikke komme uten ved aabenbaring. Det er forgjæves om nogen administrerer uten den. Ingen mand er en Jesu Kristi tjener uten at være en profet. Ingen mand kan bli en Jesu Kristi tjener uten at ha et vidnesbyrd om Kristus, og dette er profetiens aand. Naarsomhelst frelse er blit utført har det været ved vidnesbyrd. Menneskene nu for tiden vidner om himmelen og helvede, og har aldrig set nogen av dem; og jeg vil si at ingen mand vet nogen ting, uten han kjender disse.

Menneskene bekjender at de profeterer. Jeg vil profetere at tegnene paa Menneskenes Søns tilkommelse allerede er begyndt. Den ene ødelæggende pest vil komme efter den anden. Vi vil snart faa krig og blodsutgydelse. Maanen vil snart forvandles til blod. Jeg bevidner disse ting, at menneskenes Søns komme er nær, ja staar endog for døren. Hvis vor aand og legeme ikke ser hen til menneskens Søns komme og hvis vi er døde og ikke ser hen til dette, vil vi være av dem som vil ønske, at bjergene skulle falde over dem.

Menneskenes barns hjerter maa vendes til fædrene, og fædrene til barnene, hvad enten de er levende eller døde,

for at berede dem for menneskenes Søns komme. Hvis Elias ikke kom, ville hele jorden være ødelagt.

Der vil her og der være en av «Zions Stave» for at samle de hellige. Nogen roper fred, men de hellige og verden vil ha liten fred herefter. Evangeliets net samler alle sorter. Den siste aabenbaring sier: I skulle ikke faa tid til at komme over hele jorden førend disse ting kommer. Det vil komme likesom koleraen, krig, brand og jordskjælv. Den ene pest vil komme efter den anden, indtil «Den Gamle av Dage» kommer og dommen blir git de hellige.

Hvadsomhelst I hører om mig i Kirtland saa ta intet hensyn til det. Dersom det vil være et tilfluktssted, vil djævelen anstrenge sig til det ytterste for at fælde de hellige. I maa selv gjøre eder bekjendt med de mænd, som lik Daniel, beder tre gange om dagen med deres ansikt henvendt mot Herrens hus. Se op til præsidentskapet og ta imot undervisning. Enhver som er bange og begjærlig vil falde i en snare. Den tid kommer snart, da intet menneske vil ha fred uten i Zion og dens stave.

Jeg saa mænd som efterstræbte deres egne sønners liv, og brødre myrdet brødre; kvinder dræpte deres egne døtre og døtrene søkte efter deres mødres liv. Jeg saa hære reise sig mot hære. Jeg saa blod, ødelæggelse og ild. Menneskenes Søn har sagt, at moder skal være imot datter og datter imot moder. Disse ting staar for døren. De vil følge efter Guds hellige fra by til by. Satan vil rase, og djævelens aander er nu ophidset. Jeg vet ikke hvor snart dette vil hænde, men med blikket henvendt paa dette, kan jeg da rope: «Fred?» — Nei! — Jeg vil opløfte min røst og bevidne dem. Hvor længe I vil ha god høst og hungersnøden avverget, vet jeg ikke. Naar fikentræet faar blade, da vit at sommeren er nær forhaanden.

Vi vil forvente engle og motta deres undervisning, men vi maa prøve aanderne, for det er ofte tilfælde at menneskene tar feil av disse ting. Gud har bestemt det saaledes naar han har tilkjendegit sin vilje, at intet syn er at gi akt paa uten hvad I ser med øinene og hører med ørene. Naar I ser et syn, bed da om dets uttydning. Hvis I ikke faar det, da tilluk synet, ti der maa være sikkerhet i alle ting.

Et aapent syn vil tilkjendegi ting som er av viktighet. Løgnagtige aander er utgaat i verden. Der vil bli mange tilkjendegivelser av aanden, baade falske og sande. — At bli født paany sker ved Guds aand gjennem ordinansernes utførelse. En Guds engel har aldrig vinger. Nogen sier, at de har set en aand; de tilbød dem haanden, men de tok den ikke. Det er ikke sandt. For det første er det motstridende Guds plan; en aand kan ikke komme uten i herlighet, og en engel har kjøt og ben, men vi ser ikke dens herlighet. Djævelen kan aabenbare sig som en lysets engel. Bed Gud at tilkjendegi det for eder. Hvis det er fra djævelen vil han fly, men er det fra Gud vil han tilkjendegi sig selv, eller la det bli tilkjendegit.

Vi kan gaa til Jesus og spørge ham, ti han kjender alt derom. Hvis han kommer til ét litet barn, vil han forklare sig selv i et barns sprog og i forhold til dets evner.

Ikke enhver aand, eller syn eller sang er fra Gud. Djævelen er en taler og han er mæktig. Han tok Frelseren med paa templets taarn og holdt ham i ørkenen i firti dage. Gaven til at bedømme aanderne, vil gis den præsiderende ældste. Bed for ham, at han maa ha denne gave. Tal ikke i tungemaal, uten I forstaar det, eller uten oversættelse. Djævelen kan tale i tunger, og motsætningen vil følge hans verk. Han kan friste alle folk, ti han kan tale baade engelsk og tysk. La ingen tale i tunger medmindre han kan uttyde det, uten med hans samtykke som præsiderer. Da vil han bedømme det eller oversætte, eller en anden kan gjøre det. La os tragte efter den herlighet som Abraham, Noah, Adam og apostlerne hadde; disse som hadde forbindelse med og kundskap om disse ting, og vi vil bli blandt deres tal naar Kristus kommer.

Rolig og alvorlig sympati er ofte en kjærkommen og betydningsfuld lindring for den bedrøvede. En vis mand sa til en sorgbetynget: «Jeg kommer ikke for at trøste dig; det kan Gud alene gjøre, men jeg kommer for at si dig hvor dypt og inderlig jeg føler for dig i din sorg.»

Tyron Edwards.

NEPHITERNES TEGN PAA JESU FØDSEL.

Fem aar før Kristus blev født, uttalte profeten Samuel, som var en Lamanit, følgende profeti, som vi kan læse i Helamans Bok, 14. kap.: Og han, Samuel, sa til dem: «Se, jeg gir eder et tegn: 5 aar skulle hengaa og da kommer Guds Søn for at forløse alle dem, som tror paa hans navn. Og dette vil jeg gi eder til et tegn paa hans tilkommelse: der skal bli et stort lys paa himmelen, saa at der, natten førend han kommer, ikke skal være mørke og det skal se ut for menneskene som om det var dag. Derfor skal der bli en dag og en nat og en dag, som om det var en dag uten nat, og dette skal være eder til et tegn; ti I skulle se solens opgang og likeledes dens nedgang, derfor skulle I vite med vishet, at det skal være to dage og en nat. Allikevel skal natten ikke bli formørket, og saa skal natten være, førend han blir født. Og se, en ny stjerne skal opgaa, en saadan som I aldrig før har set, og dette skal ogsaa være eder et tegn. Og se, dette er ikke alt; der skal ske mange tegn og undere paa himmelen. Og det skal ske, at I skulle alle bli forbauset og forundre eder, saa at I skulle falde til jorden».

De retfærdige blandt Nephiterne ventet paa denne dag og nat som Samuel hadde talt om, mens de ugudelige spottet dem og bestemte sig for at dræpe alle som trodde paa denne profeti. En iblandt dem som het Nephi, bad til Herren en hel dag om at han ville hjælpe dem, og da kom en røst til ham som sa: «Opløft dit hode og vær ved godt mot, ti se, tiden er forhaanden, og i denne nat skal tegnet gis, og imorgen kommer jeg til verden for at vise verden at jeg vil opfylde alt det som jeg har ladet tale ved mine hellige profeters mund.»

Profetien gik nu i opfyldelse, og der blev intet mørke den følgende nat. Og de saa solens opgang den næste morgen, saa de kunne vite at det var dag, og derefter saa de den nye stjerne som ogsaa skulle komme.

Nephiterne begyndte nu deres tidsregning fra denne dag da tegnet var git, og de forstod nu, at Jesus var født til verden.

B. N.

KRONEN.

Den der har læst den hellige skrift har vel ogsaa læst dette skjønne skriftsted: «Vær trofast indtil døden, saa skal du arve livsens krone». Har nogen nøie tænkt over betingelsen for at arve livsens krone og ordet «trofasthet». Vi forstaar og slutter av dette, at uten trofasthet mot vor himmelske Fader og hans bud kan vi ikke opnaa «Livsens krone».

Derfor er det dem som har kommet ind under hans love at være trofast, selv om vi synes at hele verden er imot os. Vær trofast i den pakt du har sluttet med din Gud. Herren er vel trofast, om bare vi er det. Vi som lever i denne siste tid og slekt og som har blit forundt at komme til jorden, da evangeliet i dets fylde og renhet er gjenskjænket. Hvor taknemmelige skulle vi ikke være, for vi kan umulig takke vor Gud i ord, nei det være langt fra, men i vore gjerninger kan vi vise ham litt av hvad vi skylder ham for hans godhets skyld.

Lad os derfor vise vore medmennesker i vore gjerninger, at vi virkelig er taknemmelig til Gud, for at han har gjengit evangeliet til jorden, og dersom vi gjør dette og lever efter Herrens vilje, da vet vi at lønnen vil bli stor, ja større end vi kan fatte, nemlig denne «Livsens krone».

Og et ord til dem som endnu ikke har anammet sandheten og ikke tilsluttet Guds kirke. Hvad tror du Guds vilje er med dig? Jo, han vil dig alt godt, vær sikker paa det, dersom du bare gjør hvad han forlanger. Kast alle onde rykter væk, de vil ikke frelse dig, ei heller menneskefrykten, ti den er av satan, men omvend dig fra dine synder og falske lærdomme og slut en pakt med Gud i daabens vande, dette var veien i fordums dage og den er den samme idag og til evig tid. Om du mangler visdom, «saa bed til Gud som gir alle gjerne og bebreider ikke.» Jak. 1 : 5.

Jeg haaber og beder til Gud at disse faa linjer maa bli til gavn og nytte for Guds verks fremme her paa jorden.

Jeg vil ogsaa bringe en hilsen fra søskende her i Aren-

dal. Vi har alle et sterkt vidnesbyrd om guddommeligheten av dette verk, som vi er forundt at bli delagtig i. Vi haaber og beder at Guds verk maa ha fremgang her.

Olaf Vogeler, forstander.

SØSKENKJÆRLIGHET.

Jeg vil først stille spørsmaalet førend jeg begynder min lille artikel til brødre og søstre i pakten, der har mottat evangeliet og studert det formedelst ældsternes forkyndelse i forsamlinger og i husene, hvor de er kommet ind med det skrevne ord for at fortælle dem gode tidender om, at Jesus Kristus lever og at han og Gud vor evige Fader har aabenbart sig og gjengit evangeliet i en tidsperiode, hvor det aandelige mørke ruget over jorden og dunkelhet folkene.

Læs hvad profeterne skriver desangaaende: Daniel 2 : 44—45, 7 : 27, Mal. 3 : 1—4, Matt. 24 : 14, Aabenbaringen 14 : 6—7.

Vet vi hvad søskenkjærlighet er?

La os stoppe et lite øieblik og tænke over dette ord og saa gaa videre.

En skriftlærd spurte Jesus: «Mester, hvilket er det store bud i loven?»

Men Jesus sa til ham: «Du skal elske Herren din Gud i dit ganske hjerte og i din ganske sjæl og i dit ganske sind. Dette er det første og store bud. Men det andet er, du skal elske din næste som dig selv.»

Av disse to bud hænger al loven og profeterne. Matt. 22 : 36—40, se ogsaa Luk. 10 : 25—27. I, elskelige! Lader os elske hverandre; ti kjærligheten er av Gud, og hver den som elsker er født av Gud og kjender Gud. Hvo som ikke elsker kjender ikke Gud. Ti Gud er kjærlighet.

Dersom nogen sier: «Jeg elsker Gud, men hater sin bror, han er en løgner; ti hvo som ikke elsker sin bror som han har set, hvorledes kan han elske Gud som han ikke har set?» Og dette bud har vi av ham, at den som

elsker Gud, skal og elske sin bror. Joh. 1. brev. 4 : 7—8 — 20—21.

Altsaa ved lydighet til budene elsker vi Gud og vor næste og selvfølgelig da gjør vi saadan som Guds tjenere sier til os idag, idet vi som har annammet evangeliet vet, at ældsterne og de som lærer folket gjør det med myndighet og aandens veiledning, akkurat som i fordums dage, at hvad som helst I binder paa jorden skal være bundet i Himlen, og hvad som helst I løser paa jorden skal være løst i Himlen.

Maa Gud velsigne os med alle velsignelser vi tiltrænger, derom jeg beder i Jesu navn. Amen!

Ældste E. Biørn Halvorsen.

AANDEN FRA GUDDOMSTRONEN.

Før «aanden fra Guddomstronen» aapnet mit blik for Guds ord,
jeg spurte saa ofte forgjæves, om «livets hensikt paa jord».

Den tanke ei aanden styrket, at den kun av jorden var.
Den efter en kundskap tørstet, som engang mig kunne gi svar.

I motgangens tunge stunder, naar aanden til alvor var stemt.
En stemme syntes at hviske, om en tid, om et hjem, som var glemt.

«Ei er du kun barn av jorden, ei hører du jorden til!»
Saa syntes stemmen at hviske, lik dæmpet orgelspil. — —

— O, si mig I verdens vise, I prester og lærde mænd,
fortæl mig, hvad jeg ei kan vite, fortæl om «det glemte hjem».

«Hvem sendte min aand til jorden, hvor sorgen sit tilhold har?
Fortæl, om I derom har kundskap!» — Dog aldrig jeg fik noget svar.

Men Gud, som i Himlen troner, han følger nok barnets fjed.
Og leder det søkende hjerte, til «kilden for livets fred». — —

En dag jeg andæktig lyttet, til en sælsom lydende røst,
der talte om «Himlens lærdom», sendt til jord for at yde trøst.

Røsten lød fra Guds tjener, utsendt fra Zions land.
Han talte om veien tilbake, til «hjemmets glemte strand»:

«Vil lykkelig i livet du bli, du lyde maa Herrens bud.
Omvende dig fra dine synder, i daaben faa slettet dem ut.

Da «aanden fra Guddomstronen», skal bli din gave saa skjøn,
der leder dig frem gjennem livet, i troen paa Gud og hans Søn».

— Opstaat av daabens vande, renset fra al min synd,
jeg følte en renhetens glæde, fyldte mit hjerte og sind.

Naar «aanden fra Guddomstronen», paa mit hoved beseglet blev.
I hellig andakt jeg bæved, omgit av himmelsk fred. —

Fra den dag jeg gik ut i verden, som en lykkelig og frigjort mand,
befriet fra alt, som mig trykket, «født paany av vand og av aand». —

Hvad før der mig syntes saa dunkelt, og uroet ofte mit sind,
nu, over det hele kastet aanden, forklarelsens skinn.

Engang jeg som aand jo har dvælet, i «hjemmet hos altets Gud».
Og bragte ham jubel og ære, og leved op til Hans bud.

Mit erind paa jord er at vokse, i sandhet og kundskaps idræt,
for engang at vende tilbake, til «hjemmet fra evighet».

Saa staa mig da bi, «du o Fader», i min strid her paa sorgens jord.
Og lad mig engang faa komme, i herlighet, der hvor du bor.

Da først min aand sig vil svinge, i herlighets rene hvælv,
og sandhets lovprisning dig bringe, for alt, som du ledet saa vel.

GUSTAV G. RISAN.

MISJONSPRÆSIDENTENS BESØK I GRENENE.

Torsdag aften den 15. januar avreiste undertegnede og søster Margaret Peterson samt ældste Anthon H. Lund til Bergen. Søndag hadde vi søndagsskole som sedvanlig og møte om aftenen hvor mange var tilstede og lyttet til de ankomne misjonærers prædiken. Alle misjonærerne i Bergens konferanse og fra Arendals gren var ogsaa kommet tilstede. Mandag aften klokken 8 avholdt vi et grensmøte og like efter blev den nye døpefont indviet av misjonspræsidenten. Derefter blev Oscar og Margit Mickelsen indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen blev utført av forstander Ole Hansen og haandspaalæggelsen av misjonspræsident A. Richard Peterson og konferansepræsident Oluf K. Karlsen. Det var høitidelig da det var den første daabshandling der blev utført i den nye døpefont. — Tirsdag aften blev en meget vellykket avskedsfest avholdt i anledning søster Clara Hjørneviks avreise til Salt Lake City. Et meget godt program blev utført og mange nydelige presenter blev hende overrakt av de forskjellige organisasjoner. Forfriskninger blev servert. Søster Hjørnevik har været et meget benyttet medlem i Bergens gren i over 20 aar, og i de siste 7 aar har hun fungeret som sekretær i konferansen. Onsdag aften reiste misjonærerne ut i grenene, mens vi reiste til Stavanger med præsident Oluf K. Karlsen, hvor vi torsdag aften avholdt et meget godt møte; samme aften reiste vi til Haugesund hvor vi fredag aften avholdt et godt møte der, og efter møtet blev Martha Johnsen Fisko og Anna Nordaas døpt av forstander Lars Birkeland og haandspaalæggelsen utførtes av misjons- og konferansepræsidenterne. — Den 10. december blev Olga Pettersen indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen og haandspaalæggelsen utførtes av forstander Lars Birkeland. Vi reiste tilbake til Oslo lørdag morgen.

A. Richard Peterson.

DØDSFALD.

I «Morgenstjernen» for 15. september forrige aar omtalte vi tvillingsøstrene Hammerstads og Randbys fødselsdage og nu har den ene av dem, søster Anne Marie Hammerstad, forladt denne jordiske tilværelse, idet hun avgik ved døden torsdag 15. januar og blev begravet fra Sofienberg gravkapel onsdag 29. januar kl. 1 under megen stor deltagelse, saavel fra kirkens som fra hendes store slekt og vennekreds side. Grensforstander Frans Olsen ledet begravelsen og før og efter bønnen sang koret «O min Fader» og «O Fader lad mit hjerte faa». Grensforstanderen holdt talen ved baaren og opmuntret enhver til at ta hendes gode eksempel til efterfølgelse. Kisten blev derefter baaret til graven og ved nedsænkelsen sang koret: «Nærmere Gud til dig». Graven indviedes av ældste Ernest A. Jørgensen, hvorefter forstanderen takket paa familiens vegne for den store opmerksomhet der var vist den avdøde. — Søster Hammerstad var født den 28. august 1845 og blev indlemmet i kirken ved daab den 14. mars 1887 av ældste Hans J. Christiansen. — Fred være over hendes minde.

Og alle, som ville leve gudelig i Kristus Jesus, — skulle bli forfulgte. (Paulus 2. br. til Tim. 3 : 4).

DEN NORSKE MISJON.

DRAMMENS GREN.

Lørdag aften den 24. januar blev Borghild Lavang indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen utførtes av forstander J. Leland Anderson og haandspaalæggelsen av ældste Ernest Jørgensen.

BARNAS AVDELING

KRISTI LIV.

En beretning for barn av ældste William A. Morton.

Oversat fra engelsk ved Børghild Nielsen.

3. *Engelen Gabriels budskap. — Jesus fødes.*

Mange aar senere fortalte Herren Israels barn mere om sin søn, som skulle komme til verden. Han fortalte dette til sin profet Esaias og han fortalte folket det. Paa denne maate lærte folket om Jesu moder. De visste ogsaa i hvilken by Frelseren skulle fødes, og om de store og forunderlige ting han skulle si og gjøre, samt hvor fryktelig han ville bli behandlet og hans lidelser og død paa korset.

Det folk som bodde i Amerika fik ogsaa av Herren vite de samme ting. Han fortalte det til profeten Lehi og viste det i et syn for Nephi, søn av Lehi. Gud fortalte nephiterne, at den nat da Jesus skulle fødes, ville der ikke bli noget mørke i dette land, og at en ny stjerne skulle vises paa himmelen. Saa du ser, at folket i denne del av verden hadde en fuldstændig kundskap om Guds søns komme, saavelsom det folk der bodde i Palestina.

En kort tid før Jesus blev født, bodde der i Jerusalem en gammel mand ved navn Zakarias og hans hustru Elisabeth. De var gode folk som elsket Gud og holdt hans bud. Zakarias var prest og arbeidet i templet. En dag, mens denne gode mand bad i templet, kom en engel og stod for ham. Da Zakarias saa engelen blev han forskrækket, men engelen sa, at han ikke skulle frykte, ti han kom med et godt budskap. Gud hadde hørt hans bønner og han ville sende Elisabeth en søn. Dette barn skulle kaldes Johannes. Han skulle fyldes med den Helligaand, og naar han blev en mand, skulle han gaa frem og berede en vei for Herren. Zakarias skyndte sig hjem og fortalte sin hustru hvad engelen hadde sagt, og han og Elisabeth frydet sig og gav deres tak og pris til Herren.

Straks efter dette sendte Gud engelen Gabriel til en ung

kvinde ved navn Maria, som bodde i den lille by Nazaret. Maria blev bange da hun saa engelen, men han sa til hende: «Frykt ikke Maria, ti du har fundet naade hos Gud». Han fortalte hende, at Gud var tilfreds med hende og elsket hende og at han hadde valgt hende til at være hans elskede søns mor.

Engelen sa videre til hende at hun maatte kalde barnet Jesus, hvilket menes Frelser, for han ville frelse sit folk fra deres synd. Maria blev glad og sa: «Jeg er Herrens tjenerinde, hans vilje ske!»

Maria hadde lovet sin fætter Josef at hun ville bli hans hustru. Engelen gik derfor til Josef og sa at han skulle ekte hende og ta hende til sit hjem og være god mot hende, for Gud hadde valgt hende til at bli hans søns mor. Josef gjorde som engelen sa ham.

Josef og Maria bodde i Nazaret. Paa denne tid var jøderne under det romerske herredømme, hvis konge het Cæsar. Han ville vite hvor mange folk der bodde i landet og sendte ut en befaling, at alle mænd og kvinder maatte gaa til deres egen by for at bli indskrevet i mandtal. Nu var Josef og Maria av Davids slekt, og deres by var Betlehem. Den kaldtes ogsaa for Davids stad, fordi kong David engang bodde der.

Betlehem laa langt fra Nazaret, og det tok flere dage for Josef og Maria at komme dit. Da de ankom til byen fandt de den fuld av folk. Der var intet rum for dem at faa, saa de maatte ta ind i en stald. Josef laget en bløt seng for Maria, saa hun kunne lægge sig ned og hvile. Den nat sendte Gud det barn han hadde lovet Maria — sin egen søn — Jesus. O, hvor glad Maria var, da hun holdt barnet i sine armer! Hun og Josef gav deres lov og pris til Gud. Hun hadde nogen klær med og hun svøpte barnet i disse og la ham i krybben. Tænk paa at Guds egen søn maatte ligge i en krybbe, mens tusener av andre barn sov i deres pene og bløte senger. (Forts.).

EN LITEN PIKE SOM HOLDT VISDOMSORDET.

Lille Bessie var paa besøk hos hr. og fru Svendsen ute paa landet. Hun moret sig riktig godt og hadde en god appetit. Ved det første maaltid saa hun en nydelig liten kop og skaal ved siden av sin tallerken og hun undredes paa hvad hun ville faa at drikke. Fru Svendsen kom da med kokende het kaffe og heldte i koppen hendes. Betty blev forundret, men sa venlig: «Aa, undskyld mig, men jeg drikker ikke kaffe.»

De fortalte hende at den ikke ville skade hende, men hun nektet fremdeles at drikke den, fordi hun visste at det ikke ville være godt for hende. Der blev ikke sagt mere om dette, men ved middagstider blev der budt hende te, hvilket hun ogsaa avslog. Hendes venner ville da vite hvad hun pleiet at drikke og hun sa: «Melk og vand». Saa fortalte hun dem hvad hun hadde lært i søndagsskolen, at vor himmelske Fader ønsker at vi skal holde «Visdomsordet», og derefter sang hun for dem: «I vort elskte Deseret.»

Hr. Svendsen tok sit lommetørklæ og tørret sine øine og sa: «Jeg skulle ønske at jeg hadde blit lært dette da jeg var en gut.» *Fra «Juv. Instructor».*

Naar den urene aand er faret ut av et menneske, gaar den gjennem tørre steder og søker hvile, og naar den ikke det finder, sier den: Jeg vil vende tilbake til mit hus som jeg fôr ut av. — Og naar den kommer dit, finder den det feiet og pyntet. Saa gaar den bort og tar med sig syv andre aander, værre end den selv, og de gaar ind og bor der, og det siste blir værre med det menneske, end det første.

INDHOLD: Profeten Joseph Smith om prestedømmet. — Nephiternes tegn paa Jesu fødsel. — Kronen. — Søskenkjærlighet. — Aanden fra Guddomstronen. — Misjonspræsidentens besøk i grenene. — Dødsfald. — Den norske misjon. — Barnas avdeling.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Oslo.

Otto Stenersens boktrykkeri. Oslo.